

สถาบันอู่ฉบับ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ว่าด้วย
จรรยาบรรณของบุคลากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะบุคคลปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในการประชุมครั้งที่
๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ว่าด้วย
จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณของ
บุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๒

บรรดาระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้
ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดขึ้นตามข้อบังคับนี้ เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ อันจะยังให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างประจำ ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณและได้ยื่นข้อกล่าวหาว่ามีบุคลากรมหาวิทยาลัยประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชา กรรมการ ก.จ.ม. หรือบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณ และได้ยื่นข้อกล่าวโทษว่ามีบุคลากรมหาวิทยาลัยประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการตีความหรือการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และให้คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นเป็นที่สุดท้าย

หมวด ๑

จรรยาบรรณของบุคลากร

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ให้ใช้กับบุคลากรทุกประเภททุกตำแหน่ง

ข้อ ๗ จรรยาบรรณต่อตนเอง มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมอันดีงามละเว้นจากอบายมุขความชั่วทั้งปวง

(๒) บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) บุคลากรพึงมีเจตคติที่ดีในการทำงาน พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๔) บุคลากรพึงละเว้นการนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน
โดยมิชอบ

ข้อ ๘ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรพึงยึดมั่นในเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ไม่ประพฤติและปฏิบัติในทาง
ที่ทำให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

(๒) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต
รับผิดชอบ และไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซынหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุผล และเป็นไปตามกฎหมาย กฎ
ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๔) บุคลากรพึงปฏิบัติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และให้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่และ
ภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๕) บุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยอย่าง
ประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหาย เยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๙ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน
มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาพึงมีความรับผิดชอบ
ในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือส่วนราชการหรือหน่วยงานของตนเอง ทั้งในด้าน
การ ให้ความคิดเห็น การร่วมทำงานและแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่ามี
ประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๒) บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้าน
การปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจน
การปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๓) บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิด
ความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ
และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) บุคลากรพึงละเว้นจากการนำผลงานทางวิชาการของผู้บังคับบัญชา
ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานมาเป็นของตนเองโดยมิชอบ

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม
มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรพึงให้บริการนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องานด้วยความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่าทำหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ

(๒) บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชน

(๓) บุคลากรพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือเกินกว่าปกติวิสัยที่วิญญูชนจะพึงให้กันโดยเสนหาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน ผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้ว และทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

(๔) บุคลากรพึงละเว้นการใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๑๑ จรรยาบรรณของผู้บริหาร มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ และสวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๒) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยการยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค

(๓) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต ทำงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

(๔) ผู้บริหารพึงคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๕) ผู้บริหารพึงมีคุณธรรมในการบริหารจัดการ เช่น การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การมอบหมายงาน เป็นต้น

หมวด ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๑๒ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพคณาจารย์ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรตามหมวด ๑ แล้ว คณาจารย์ประจำพึงปฏิบัติตน ดังต่อไปนี้

(๑) อาจารย์พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านความประพฤติส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

(๒) อาจารย์พึงสอนศิษย์อย่างเต็มที่ตามความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดบังความรู้ทางวิชาการ ช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเมตตาและเป็นธรรม

(๓) อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ และสุจริต

(๔) อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือประโยชน์อื่นใด

(๕) อาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้าและติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๖) อาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณของนักวิจัย

(๗) อาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริม และเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

(๘) อาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

(๙) อาจารย์พึงละเว้นจากการนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๑๐) อาจารย์พึงเป็นนักวิชาการที่รอบรู้ในสาขาวิชาของตนเองเพื่อขึ้นนำสังคมท้องถิ่น และประเทศชาติ

(๑๑) อาจารย์พึงรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศ และภูมิธรรมแห่งตนให้เหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพบุคลากรสายสนับสนุน นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรตามหมวด ๑ แล้ว บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรสายสนับสนุนพึงเป็นผู้ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพร้อมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่นเพื่อพิจารณานำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๒) บุคลากรสายสนับสนุนพึงหลีกเลี่ยงการนำข้อมูลหรือเรื่องราวของบุคลากรมหาวิทยาลัยทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เรื่องส่วนบุคคล หรือเรื่องความเป็นไปในส่วนราชการหรือหน่วยงานออกไปเปิดเผยหรือวิจารณ์ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล และภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัย

(๓) บุคลากรสายสนับสนุนพึงรับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารส่วนราชการ ในสิ่งที่ถูกต้อง หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา

(๔) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตนให้สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ปิดบังข้อมูลและวิธีการที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน

(๕) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อวิชาชีพนั้นด้วย

หมวด ๓

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งมีความเป็นอิสระและเป็นกลางคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัย” เรียกโดยย่อว่า “ก.จ.ม.” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ

(๒) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๔) บุคลากรจำนวนหกคน เป็นกรรมการ

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง โดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการด้วยได้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย และด้านการบริหารจัดการภาครัฐ ด้านละหนึ่งคน

กรรมการตาม (๔) ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาจากบุคลากร ประกอบด้วย ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ลูกจ้างประจำ และ พนักงานราชการ ประเภทละหนึ่งคน โดยให้บุคลากรแต่ละประเภทคัดเลือกตนเองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการตาม (๒) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ ก.จ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๑๕ ประธานกรรมการและกรรมการตามข้อ ๑๔ (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวรรคหนึ่งแล้ว ประธานกรรมการและกรรมการตามข้อ ๑๔ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการตามข้อ ๑๔ (๓) หรือ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ โดยให้ ก.จ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ยกเว้นกรณีของประธานกรรมการให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำรงตำแหน่งแทนโดยเร็ว

ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการตามข้อ ๑๔ (๓) และ (๔) ภายในหกสิบวันก่อนที่กรรมการดังกล่าวจะครบวาระ หรือหลังจากที่กรรมการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งภายในหกสิบวัน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ก.จ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการประพฤติผิดจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

(๒) พิจารณาและวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๓) พิจารณาให้ความเห็นเรื่องการทบทวนกฎ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

(๔) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

มอบหมาย

ข้อ ๑๗ การประชุมของ ก.จ.ม. ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การประชุมของ ก.จ.ม. ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณี จำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกกรรมการตามข้อ ๑๔ (๓) คนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอ ความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๘ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานธุรการทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของ ก.จ.ม. ตามข้อบังคับนี้

หมวด ๔

กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๙ การประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการ ประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งไม่ใช่คู่สมรส ของตน
- (๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือ ผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความ ไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืน ศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความ ร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๒๐ การประพจน์ผิดจรรยาบรรณของบุคลากรตามข้อ ๗ (๑) (๓) ข้อ ๘ (๑) (๓) (๔) (๕) ข้อ ๙ (๑) (๒) (๓) (๔) ข้อ ๑๐ (๑) (๒) ข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๔) (๕) ข้อ ๑๒ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๑๐) (๑๑) และข้อ ๑๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) เป็นความผิดวินัย

การประพจน์ผิดจรรยาบรรณของบุคลากรตามข้อ ๗ (๒) (๔) ข้อ ๘ (๒) ข้อ ๙ (๕) ข้อ ๑๐ (๓) (๔) ข้อ ๑๑ (๓) ข้อ ๑๒ (๓) (๔) และข้อ ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๑ การประพจน์ผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตักเตือน คำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒๒ การกล่าวหาหรือการกล่าวโทษว่าบุคลากรประพจน์ผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ต้องทำเป็นหนังสือใช้ถ้อยคำสุภาพยื่นต่อหน่วยงานตามข้อ ๑๘ โดยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

(๓) การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควรที่เกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว

(๔) ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

ในกรณีหนังสือกล่าวหาหรือหนังสือกล่าวโทษขาดสาระสำคัญตามวรรคหนึ่งหรือไม่ชัดเจน หรือไม่อาจเข้าใจได้ ให้เลขานุการ ก.จ.ม. หรือผู้ที่เลขานุการ ก.จ.ม. มอบหมายแนะนำผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษให้แก้ไข หรือเพิ่มสาระสำคัญให้ถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๒๓ การยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๒ ให้ยื่นได้สองวิธี
ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นที่หน่วยงานตามข้อ ๑๘

(๒) ยื่นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังหน่วยงานตามข้อ ๑๘

การยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตาม (๑) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับหนังสือออกใบรับ
หนังสือ ประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตาม
ระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือ
ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษต่อ ก.จ.ม.

กรณีที่ส่งหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตาม (๒) ให้ถือว่าวันที่ทำการ
ไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับ
ที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษต่อ ก.จ.ม.

กรณีที่ ก.จ.ม. ดำเนินการกล่าวโทษตามข้อ ๑๖ (๒) ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๖
ต่อไป

ข้อ ๒๔ เมื่อหน่วยงานตามข้อ ๑๘ ได้รับหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตาม
ข้อ ๒๓ (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้เลขานุการ ก.จ.ม. เสนอเรื่องให้ ก.จ.ม. พิจารณา

ข้อ ๒๕ เมื่อ ก.จ.ม. รับเรื่องตามข้อ ๒๔ แล้ว ให้ ก.จ.ม. ประชุมพิจารณาลงมติ
ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้เสนอ
ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อไป

(๒) กรณีไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ยุติเรื่อง
แล้วแจ้งผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ แล้วแต่กรณีต่อไป

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๕ (๑)
หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ
หรือ ก.จ.ม. เห็นสมควรให้สอบสวนจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาดังคณะกรรมการสอบสวนโดย
พลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า กรณีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่มีใช้การ
ประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้แต่ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหา
หรือผู้ถูกกล่าวโทษมีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงหรือปกป้องสิทธิของตนได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวน
เบื้องต้นว่าการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษนั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ คำว่าผู้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้ ให้หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ข้อ ๒๗ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนทั้งที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดหรือออกสังกัดมหาวิทยาลัย ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่สังกัดหรือออกสังกัดมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยในจำนวนนี้ต้องมีผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วย ประธานกรรมการสอบสวนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ และกรรมการสอบสวนอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างมหาวิทยาลัยก็ได้

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการสอบสวนจะดำรงตำแหน่งในระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๘ การประชุม การลงมติ การคัดค้าน และวิธีการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณา ลงมติว่า

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด

และเห็นควรดำเนินการทางจรรยาบรรณสถานใด

(๓) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณแล้วเข้าข่าย

กระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้ากระทำผิดวินัย เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๓๐ เมื่อได้ประชุมพิจารณา ลงมติตามข้อ ๒๙ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อ ก.จ.ม. กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์ ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้วให้ ก.จ.ม.
พิจารณาและวินิจฉัย ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ ก.จ.ม. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่ได้ประพฤติผิด
จรรยาบรรณสมควรยุติเรื่องให้ส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร
โดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่ ก.จ.ม. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิด
จรรยาบรรณในเรื่องใดและเห็นควรดำเนินการทางจรรยาบรรณสถานใด ให้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา
เพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๒๑ ต่อไป

(๓) ในกรณีที่ ก.จ.ม. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิด
จรรยาบรรณแล้วเข้าข่ายกระทำผิดวินัย ให้ส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาดำเนินการทาง
วินัยต่อไป

หมวด ๕

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๒ การอุทธรณ์คำสั่งการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๒๑ ให้อุทธรณ์
ต่อสภามหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ ก.อ.ม. เป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาดำเนินการ
วินิจฉัย

เมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัย
เพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๓๓ การอุทธรณ์คำสั่งการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ว่าด้วยการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน การร้องทุกข์ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายถนอม อินทรกำเนิด)

ประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์